

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)



คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๖๙/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๓๙๓/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๗ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

{	ระหว่าง	นายวิชัย ธรรมวิจิตเดช	ผู้ฟ้องคดี
		นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๑ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครอง
อุตรธานี คดีหมายเลขดำที่ บ. ๙๙/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ บ. ๕๕/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร
ส่วนตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจาก
การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ มูลกรณีนี้เนื่องมาจากผู้ว่าราชการ
จังหวัดหนองบัวลำภูมีคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗
แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสร้างความแตกแยก
ในชุมชน ไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนที่จะได้รับการแก้ไขความเดือดร้อน ละเลย
และเกียจคร้านต่อภารกิจและหน้าที่จนทำให้ราชการได้รับความเสียหาย โดยคณะกรรมการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นควรดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่ง
องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุม



/ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙...

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ติดตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว แต่จนถึงวันที่ยื่นฟ้องคดีนี้ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนี้ ๑. กระบวนการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ๑.๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้แจ้งบันทึกการแจ้ง และรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเช่นกัน โดยส่งไปยังที่อยู่อื่น ซึ่งมีใช้ภูมิสำเนาของผู้ฟ้องคดีหรือสถานที่ที่ผู้ฟ้องคดีพักอาศัย จึงเป็นการไม่ชอบด้วยข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ๑.๒ นายสุพจน์ อาจเทศ ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงาน มาตรฐานงานบุคคลท้องถิ่น นายวิฑูร น้อยน้ำคำ ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบและ เรื่องร้องทุกข์ และนายวีระพันธ์ อุดร ตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอโนนสัง บุคคลดังกล่าวเป็นกรรมการ ในคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยนายวีระพันธ์ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ย่อมคาดหมายได้ว่าผลการสอบสวนทางวินัยจะไม่แตกต่างไปจากผลการสืบสวน ข้อเท็จจริง ส่วนนายวิฑูรเป็นกรรมการ/เลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ย่อมเล็งเห็นได้ว่า จะปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการอยู่ก่อนแล้ว สำหรับนายสุพจน์เป็นเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้เสนอในที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้มีมติปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นอกจากนั้น ได้มีการแต่งตั้งนายอัศศักดิ์ เก้าววัลย์ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลโนนสัง เป็นประธานกรรมการ และนายรัชเดช เจริญฤทธิ์ ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลโนนสัง เป็นกรรมการและเลขานุการ บุคคลดังกล่าวจึงมีเหตุที่มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณา ทางปกครองไม่เป็นกลาง ๑.๓ นายเพทาย จรกระโทก กรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ไม่ได้ลงลายมือชื่อในรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) มติของคณะกรรมการสอบสวนวินัย



/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรงจึงไม่เป็นเอกฉันท์ ๑.๔ ตามรายงานการสอบสวนระบุว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัย ตามข้อ ๖ และข้อ ๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ แต่คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ระบุว่าข้อ ๑๐ และข้อ ๑๓ นอกจากนั้นยังมีสาระสำคัญไม่เหมือนกันกับผลการสอบสวน ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ๒. ในการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีปรากฏว่านางพุลทรัพย์ เบ้าธรรม ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานงานบุคคลท้องถิ่น เป็นเลขานุการของคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู โดยที่นางพุลทรัพย์ เข้าประชุมแทนท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภูในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และลงมติเห็นชอบลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นเหตุที่มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

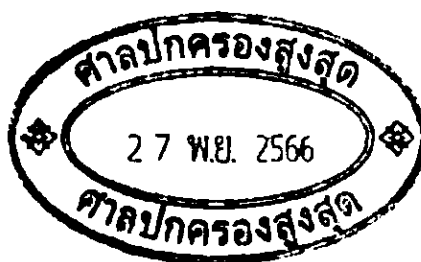
๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่เห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

๒. เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

๓. ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการต่อเนืองปกติตามเดิมเสมือนไม่เคย ออกจากราชการ

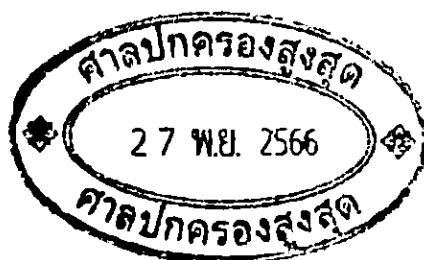
ผู้ฟ้องคดีมีคำขอ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ศาลปกครองชั้นต้น มีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ภายหลังจากที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ รายงานผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงว่า ควรดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาพิจารณาแล้ว เห็นว่า ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีได้ จึงรายงานต่ออำเภอโนนสังเพื่อพิจารณาดำเนินการ โดยอำเภอโนนสังได้ส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒



/พิจารณา...

พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี ประกอบด้วย นายอัศคัญญ์ เถาว์วัลย์ ปลัดเทศบาลตำบลโนนสัง ประธานกรรมการ นายเพทาย จรกระโทก ปลัดอำเภอ กรรมการ นายวีระพันธ์ อุดร ท้องถิ่นอำเภอโนนสัง กรรมการ และนายรัชเดช เจริญฤทธิ์ หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลโนนสัง กรรมการและเลขานุการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามมติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งต่อมา คณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีและพยานหลักฐานในเบื้องต้นมีมูลอันน่าเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดอันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยในส่วนของนายวีระพันธ์แม้เคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นคัดค้านนายวีระพันธ์ต่อประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และนายวีระพันธ์เป็นเพียงกรรมการ ๑ ใน ๔ จึงไม่เป็นกรณีกรรมการเสียงข้างมากที่จะทำให้มติที่ประชุมของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่เป็นกลางได้ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ติดประกาศคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่ป้ายประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา พร้อมทั้งส่งคำสั่งดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ลงลายมือชื่อรับทราบ และได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๓ ทราบ ซึ่งเป็นการแจ้งคำสั่งตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนการแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ส่งไปที่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และส่งทางจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แม้ผู้ฟ้องคดีจะอยู่ที่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลนิคมพัฒนา และที่อยู่ตามจดหมายลงทะเบียนตอบรับเป็นบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง แต่เป็นกรณีที่พนักงานไปรษณีย์รู้จักกับผู้ฟ้องคดี และทราบเป็นอย่างดีว่าผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่ที่ใด ประกอบกับพี่ชายของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับจดหมาย จึงเป็นการแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ส่วนการแจ้งบันทึกการแจ้ง



/และรับทราบ...

และรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ไปทางจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ แม้ผู้ฟ้องคดีจะอยู่ที่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลนิคมพัฒนา และที่อยู่ตามจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเป็นบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง แต่เป็นกรณีที่พนักงานไปรษณีย์รู้จักกับผู้ฟ้องคดีและทราบเป็นอย่างดีว่าผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่ที่ใด ประกอบกับพี่ชายของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับจดหมาย จึงเป็นการแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ให้ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๓ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ในการวางหนังสือหรือปิดหนังสือเพื่อแจ้งคำสั่งทางปกครองตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

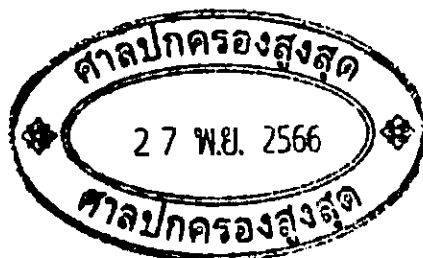
สำหรับรายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (แบบ สว. ๖) นั้น นายแพทย์ จรกระโทก เป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แม้ไม่ได้เข้าร่วมประชุมแต่มติของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่มีมติให้ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการก็เป็นมติที่เป็นเอกฉันท์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีระเบียบกฎหมายกำหนดว่าการปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการต้องเป็นมติที่เป็นเอกฉันท์ เพียงมติที่ประชุมเสียงข้างมากก็สามารถปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการได้ ส่วนการออกคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีและการอุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และที่ประชุมมีมติให้ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งคำสั่งดังกล่าวทางโทรศัพท์และส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังบ้านเลขที่ ๔๑๔/๑๔ ถนนพุทธมณฑลสาย ๒ แขวงบางไผ่ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ และส่งคำสั่งดังกล่าวให้นายสมบัติ ที่ดินคำ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ที่อยู่บ้านเลขที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู และนายพิทักษ์ สุพรรณคำ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ที่อยู่บ้านเลขที่ ๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ทราบด้วยเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขออ้างผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานที่จะเป็นพยานในการวางหนังสือหรือปิดหนังสือในการแจ้งคำสั่งทางปกครอง ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๑



/(พ.ศ. ๒๕๔๒)...

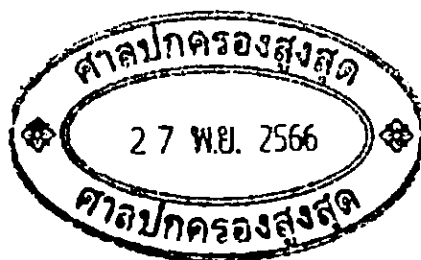
(พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการล่วงเลยระยะเวลาอุทธรณ์ที่กำหนดภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบคำสั่ง อีกทั้งเป็นการอุทธรณ์ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แม้ผู้ฟ้องคดีจะอุทธรณ์ตามข้อ ๕ และข้อ ๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ แต่ประกาศดังกล่าวมีศักดิ์ทางกฎหมายต่ำกว่าพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อความในข้อ ๕ และข้อ ๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ จึงเป็นโมฆะ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว ไม่เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม เนื่องจากผลของการไม่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว คือ ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทราบว่าการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงคือผู้ใด และไม่อาจคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนภายใน ๗ วัน นับแต่ได้รับคำสั่ง อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดียังสามารถคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ หากผู้ฟ้องคดีเข้าพบคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าพบคณะกรรมการสอบสวนตามที่เชิญ ส่วนการส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยส่งให้ผู้ฟ้องคดีตามที่อยู่เลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งมีการลงลายมือชื่อรับแทนโดยนายภัยจิตร แก้ววิเศษ มีความเกี่ยวข้อง เป็นพี่ชาย เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา เลขที่ ๒ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นสำนักงานที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่และถือเป็นภูมิลำเนาราชการ แต่ไม่สามารถส่งได้ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจึงส่งไปยังบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู เนื่องจากปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ใช้ที่อยู่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ติดต่อกับทางราชการเป็นประจำ จึงเป็นไปตามข้อ ๔๔ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย



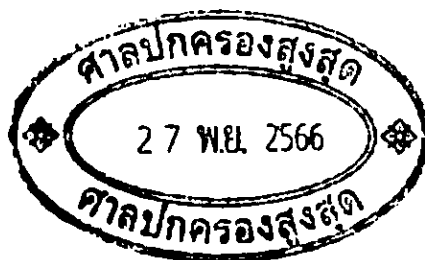
/การให้ออก...

การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ระบุเงื่อนไข การส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเจ้าหน้าที่หรือกรรมการที่มีส่วนร่วม ในการพิจารณาทางปกครองมีเหตุแห่งความไม่เป็นกลาง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเห็นชอบ ตามอำนาจหน้าที่คัดเลือกนายวิระพันธ์ อุดร และคณะ เป็นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง เนื่องจากเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนด้วย จึงเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และหลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภูฯ ข้อ ๓๓ วรรคห้า ที่กำหนดว่า ในกรณีประธาน กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวนหรือถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดร่วมกับพนักงานส่วนตำบล เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบแล้วปรากฏเป็นความจริง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อให้ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติแล้วแจ้งต้นสังกัดของผู้ที่ได้รับ คัดเลือกเป็นกรรมการสอบสวนทราบ ส่วนนายวิฑูร น้อยน้ำคำ ได้รับแต่งตั้งเป็นเลขานุการ คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู มีหน้าที่ในการสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและดำเนินการ ทางธุรการในการประชุมพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ เท่านั้น ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ ในการลงมติในการพิจารณาดังกล่าวแต่อย่างใด สำหรับนายสุพจน์ อาจเทศ ได้รับแต่งตั้ง เป็นเลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ในการสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและดำเนินการ ทางธุรการในการประชุมพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เท่านั้น ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ในการลงมติ ในการพิจารณาดังกล่าวแต่อย่างใด และในการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือให้ถ้อยคำหรือนำสืบข้อกล่าวหาแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาให้ถ้อยคำใดต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ส่วนประเด็น การสอบสวนตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ นั้น คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้จัดทำรายงานการสอบสวน เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีสาระสำคัญว่า ประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๓ ตามข้อกล่าวหา ยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะรับฟังเพื่อกำหนดประเด็นข้อพิพาทเพื่อวินิจฉัยได้ ประเด็นที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณได้ละเลยหรือละทิ้งหน้าที่ราชการที่กฎหมายกำหนด ให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เสนอผู้บริหารเพื่อนำเสนอต่อสภาองค์การ



/บริหารส่วน...

บริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาพิจารณาเห็นชอบและเสนอผู้มีอำนาจกำกับดูแลเพื่อให้
 ความเห็นชอบและประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
 วิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๓
 หรือไม่ พุทธการดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างไร ตามข้อใด คณะกรรมการสอบสวนวินัย
 อย่างร้ายแรงรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗
 ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ มีหน้าที่ต้องแจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วน
 จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี แล้วรวบรวมเป็นร่างข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี
 ตามกฎหมายและระเบียบที่อ้างถึงข้างต้น แต่กลับละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่นั้นโดยมีพฤติกรรม
 ไม่ยอมลงนามในหนังสือที่เจ้าหน้าที่ได้รวบรวมข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการจัดทำข้อบัญญัติ
 งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 พิจารณานุมัติให้จัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และปี พ.ศ. ๒๕๕๘
 เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป
 โดยที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณมานาน ย่อมรู้ดีถึงความสำคัญและขั้นตอน
 การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีดังกล่าว แต่กลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการตาม
 อำนาจหน้าที่ซึ่งบุคคลในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณย่อมเล็งเห็นผลเสียหายที่จะเกิดขึ้นจาก
 การที่ละเว้นกระทำการนั้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่ทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่งบประมาณ
 ในการชี้แจงรายละเอียดของข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ทำให้ไม่สามารถประกาศใช้ข้อบัญญัติ
 งบประมาณรายจ่ายได้ทันเวลา ส่งผลให้ไม่สามารถนำงบประมาณที่ได้รับจัดสรรไปดำเนินการ
 พัฒนาและดำเนินการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบได้
 การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของประชาชนต้องหยุดชะงัก สร้างความเดือดร้อน
 และเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และประชาชนไม่ได้รับการเยียวยาปัญหาความเดือดร้อน
 เช่น ปัญหาภัยแล้ง ภัยหนาว โรคไข้เลือดออกกระบาด ถนนชำรุด ไฟฟ้าส่องสว่าง น้ำเพื่อการอุปโภค
 บริโภค ฯลฯ และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ไม่ผ่านการรับรอง
 ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ไม่ผ่านความเห็นชอบของผู้มีอำนาจกำกับดูแล
 แต่ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ ก็ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบข้อกฎหมาย
 แต่ประการใด และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
 จนเป็นเหตุให้นำมาซึ่งข้อร้องเรียน กรณีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตาม
 กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้
 เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ตามข้อ ๖ วรรคสอง
 ประกอบข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง (๔) และข้อ ๗๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล



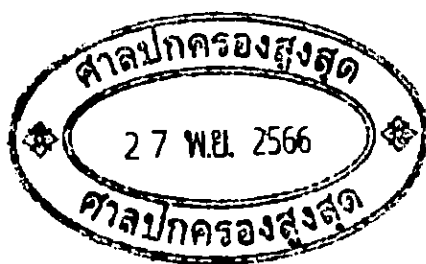
/จังหวัด...

จังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ประเด็นที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง กรณีเงินอุดหนุนชุมชนหมู่บ้านละ ๑๐,๐๐๐ บาท พยานบุคคลทุกคนและพยานบุคคลของส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาต่างให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่าการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนดังกล่าวทำได้ล่าช้ามาก โดยเกือบจะสิ้นปีงบประมาณถึงจะเบิกจ่ายได้ ส่วนโครงการอื่นๆ ด้านสาธารณสุขอันเกี่ยวกับการส่งเสริมควบคุมและป้องกันโรค ไม่ปรากฏว่าองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้ดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในเรื่องดังกล่าว แม้โครงการนั้นจะปรากฏอยู่ในข้อบัญญัติและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งให้ดำเนินการเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ดำเนินการตามคำสั่งใดๆ กรณีเบิกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุคนพิการและค่าอาหารกลางวันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโสกแดงเป็นไปอย่างล่าช้า เงินค่าอาหารกลางวัน คณะครูผู้ปกครองเด็กต้องช่วยกันสำรองค่าใช้จ่ายไปก่อน แม้องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้รับงบประมาณเงินอุดหนุนส่วนนี้เรียบร้อยแล้ว แต่กลับไม่ดำเนินการเบิกจ่าย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่สั่งให้ดำเนินการ กรณีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สั่งให้ส่วนการคลังออกเช็ครวมเจ้าหน้าที่หลายรายไว้ในเช็คส่งจ่ายใบเดียวกัน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าประกันสังคม เงินเดือน ค่าตอบแทน เป็นต้น และกรณีผู้ฟ้องคดีสั่งให้จ่ายเงินเดือนให้แก่นายทองล้ำ ภูลันแก้ว อดีตผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ ทั้งที่นายทองล้ำได้ขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และไม่ปรากฏว่านายทองล้ำกลับเข้ามาทำงานอีกตั้งแต่สิ้นเดือนกุมภาพันธ์และเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ แต่ผู้ฟ้องคดีสั่งให้เจ้าหน้าที่ส่วนการคลังส่งจ่ายเช็คเงินเดือนให้นายทองล้ำไว้ในเช็คส่งจ่ายเจ้าหน้าที่หลายรายในเช็คใบเดียวกันด้วย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขเช็คให้ถูกต้องจำนวน ๒ ครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการจนเป็นเหตุให้พนักงานส่วนอื่นๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้รับเงินเดือนล่าช้าอันเนื่องมาจากคำสั่งของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการออกเช็คที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาค้างชำระค่าไฟฟ้ากับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๒,๘๕๗.๘๔ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการชำระค่าไฟฟ้าเป็นลายลักษณ์อักษรจำนวน ๒ ครั้ง ซึ่งการที่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาไม่ชำระค่าไฟฟ้าเป็นเหตุให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคงดให้บริการไฟฟ้าแก่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้สั่งให้ดำเนินการ จึงไม่ได้ทำเรื่องเบิกจ่ายค่าไฟฟ้า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจึงเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี



/ไม่ปฏิบัติ...

ไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย เป็นเหตุให้
 กระบวนการทำงานหรือการสั่งการของระบบราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา
 ไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนหรือ
 หน่วยราชการส่วนอื่นๆ อันเป็นการขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวซึ่งมีสภาพร้ายแรง
 และเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๙
 วรรคสอง ประกอบข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง (๔) และข้อ ๗๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน
 ส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
 การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ดังนั้น
 คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัย
 อย่างร้ายแรงตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศฉบับเดียวกัน ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ
 ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล
 อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อ ๙
 วรรคสอง ของประกาศฉบับเดียวกัน ฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ
 ผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ
 อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเห็นควร
 ให้รับโทษปลดออกจากราชการ โดยไม่มีเหตุบรรเทาโทษ ทั้งนี้ ตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง (๔)
 ประกอบข้อ ๗๐ ของประกาศฉบับเดียวกัน โดยในขั้นตอนการลงมติดังกล่าว นายแพทย์
 จรกระโทก ซึ่งเป็นกรรมการสอบสวนไม่มาประชุม เป็นกรณีที่มีกรรมการสอบสวนมาประชุม
 ๓ คน จึงครบองค์ประชุมตามข้อ ๓๗ ของประกาศฉบับเดียวกัน เมื่อที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์
 ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย แม้นายแพทย์ไม่ได้ลงชื่อ
 ในรายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (แบบ สว. ๖) ก็ไม่เป็นเหตุให้การสอบสวนเสียไปหรือ
 ทำให้มติของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนในขั้นตอน
 การพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า นางพูลทรัพย์ เบ้าธรรม ได้เข้าประชุมแทนท้องถิ่น
 จังหวัดหนองบัวลำภูในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖
 พฤษภาคม ๒๕๕๙ และลงมติเห็นชอบปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงมีสภาพร้ายแรง
 อันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลางนั้น นางพูลทรัพย์เป็นหัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานบริหาร
 บุคคลท้องถิ่น สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับแต่งตั้ง
 เป็นเลขานุการอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู
 ตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๕๕๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ มีหน้าที่ในการสรุป
 ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และดำเนินการทางธุรการในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ

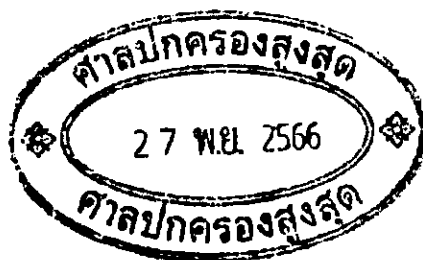


/เท่านั้น...

เท่านั้น มิได้มีอำนาจหน้าที่ในการลงมติแต่อย่างใด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดียื่นหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยจังหวัดหนองบัวลำภูได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในวันเดียวกัน จึงเป็นการอุทธรณ์คำสั่งต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งตามข้อ ๕ วรรคสอง ประกอบข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยเฉพาะก่อนฟ้องคดีแล้ว จึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงติดประกาศคำสั่งดังกล่าวที่ป้ายประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา และส่งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๓ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ทราบ ซึ่งการแจ้งคำสั่งโดยวิธีดังกล่าวมิใช่การส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางราชการ ตามข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัยการให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงไม่ชอบด้วยประกาศดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบ มิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรมหรือมีผลให้ผู้ฟ้องคดีเสียเปรียบและไม่ได้รับโอกาสในการให้ถ้อยคำหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสู้หักล้างแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดียังสามารถคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในชั้นดำเนินการสอบสวนได้ กรณีจึงมิใช่เหตุร้ายแรงอันจะทำให้คำสั่งพิพาท



/ไม่ชอบ...

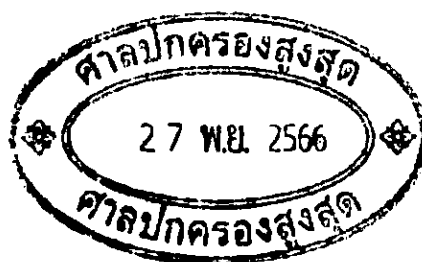
ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนการแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยส่งไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาซึ่งเป็นสำนักงานที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่ และถือเป็นภูมิลำเนาราชการ แต่ปรากฏว่าไม่สามารถส่งได้ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจึงส่งไปยังบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งมีการลงลายมือชื่อรับแทนโดยนายภักยจิตร แก้ววิเศษ มีความเกี่ยวข้องเป็นพี่ชาย แต่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ไม่เคยรู้จักและไม่เคยแจ้งที่อยู่ดังกล่าวต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด และนายภักยจิตรไม่ได้เป็นพี่ชายของผู้ฟ้องคดี เมื่อพิเคราะห์จากเอกสารในสำนวนคดีพบว่า หนังสือของผู้ฟ้องคดีลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรียนประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง ขอคัดสำเนาหนังสือรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ หนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรียนเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง ขอคัดสำเนาหนังสือรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือของผู้ฟ้องคดีลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรียนประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง ขออุทธรณ์และร้องทุกข์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีมติให้พนักงานส่วนตำบลนิคมพัฒนาไปประจำสำนักเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้ฟ้องคดีใช้ที่อยู่ในการติดต่อ คือ บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู นอกจากนี้ หนังสือของผู้ฟ้องคดีลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรียนประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง ทารือแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยระเบียบกฎหมาย ไม่เพียงแต่ใช้ที่อยู่ดังกล่าวในการติดต่อ แต่ยังระบุข้อความในเอกสารดังกล่าวด้วยว่า กรุณาส่งคำตอบข้อหารือภายในวันศุกร์ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ตามที่อยู่เลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จึงเห็นว่า ที่อยู่ดังกล่าวเป็นสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบตามข้อ ๔๔ วรรคหก และข้อ ๔๕ วรรคหก ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ดังนั้น บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จึงไม่ใช่ที่อยู่ของผู้ฟ้องคดี



/ซึ่งปรากฏ...

ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ ตามข้อ ๔๔ วรรคหก และข้อ ๔๕ วรรคหก ของประกาศฉบับดังกล่าว การที่คณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ และบันทึกการแจ้งและ รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ไปยัง บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จึงมิใช่การส่งบันทึก การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ เมื่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีไม่มีการแจ้งบันทึก การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ผู้ฟ้องคดีทราบ จึงเป็น การดำเนินการสอบสวนที่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและ ให้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหา อันเป็นขั้นตอนหรือวิธีการ ที่เป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และการเตรียมการ ก่อนออกคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นการดำเนินการ สอบสวนทางวินัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามข้อ ๔๔ วรรคหก และข้อ ๔๕ วรรคหก ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับฟังผลการสอบสวนและอาศัยผลการสอบสวน ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว ออกคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ คำสั่งลงโทษ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า แม้ที่อยู่ตามจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เป็นบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง แต่เป็นกรณีที่พนักงานไปรษณีย์รู้จักกับผู้ฟ้องคดี และทราบเป็นอย่างดีว่าผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่ที่ใด ประกอบกับพี่ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงลายมือชื่อ รับจดหมาย จึงเป็นการแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ และบันทึก การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว นั้น เห็นว่า บทบัญญัติตามข้อ ๔๔ วรรคหก และข้อ ๔๕ วรรคหก ของประกาศคณะกรรมการ



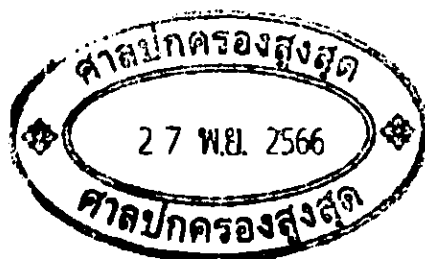
/พนักงาน...

พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นมาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาให้ถูกละเมิดโดยการปกปิด หรือรวบรัดไม่แจ้งข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา อันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหา ได้รับผลกระทบที่ไม่เป็นธรรม กรณีจึงไม่อาจใช้การรู้จักที่ตั้งตำแหน่งบ้านของพนักงานไปรษณีย์ เพื่อใช้เป็นข้ออ้างให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงสามารถส่งบันทึกการแจ้งและ รับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๒ และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ไปยังที่อยู่ที่ไม่ถูกต้องและไม่ใช่ที่อยู่ ของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งยังไม่อาจอ้างลายมือชื่อของบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่บุคคลที่อยู่อาศัยในบ้านนั้น ว่าเป็นผู้รับหนังสือแทนได้

เมื่อคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมายเช่นกัน สำหรับกรณีที่ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่เห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจาก ราชการ นั้น เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวเป็นเพียงการเตรียมการหรือดำเนินการ ของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว หาได้มีผลทางกฎหมายออกสู่ภายนอกไปกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี หรือก่อความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยตรงแก่ผู้ฟ้องคดีที่จะทำ ให้มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รวมทั้งขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ และเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่มิคำสั่ง และมติดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า แม้วามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ความเห็นชอบการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี



/จะเป็นเพียง...

จะเป็นเพียงการให้ความเห็นชอบ แต่เมื่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหา ไม่มีหนังสือเชิญผู้ฟ้องคดีให้ไปสอบสวนและไม่มีการแจ้งคำสั่ง ก็ย่อมทำให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่เห็นชอบการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าไม่ได้พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ไม่เคยรู้จักและไม่เคยแจ้งที่อยู่ดังกล่าว ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทราบ และนายภักดิ์จิตรไม่ได้เป็นพี่ชายของผู้ฟ้องคดี แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบเพิ่มเติมแล้วปรากฏว่า ตามสำเนาหนังสือ ที่ นก ๖๒๐๑/๑๐๙๒ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ถึงผู้ฟ้องคดี มีการส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับโดยระบุชื่อผู้รับ คือ นายวิชัย ธรรมวิจิตเดช บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ส่วนการที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ให้ผู้ฟ้องคดี โดยเขียนชื่อตำบลจากตำบลโนนเมือง เป็นตำบลโนนสัง โดยผิดพลาด และเมื่อเปรียบเทียบกับหนังสือ ที่ นก ๖๒๐๑/๑๒๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอเชิญมาให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาที่ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ฟ้องคดี โดยระบุชื่อผู้รับ คือ นายวิชัย ธรรมวิจิตเดช บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จึงเห็นว่าเป็นการเขียนชื่อตำบลโดยผิดพลาด โดยหนังสือแจ้งทั้งสองฉบับมีนายภักดิ์จิตรเป็นผู้ลงชื่อรับไว้แทน จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้จัดส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยระบุชื่อตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ หลังจากนั้น ในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ส่งหนังสือเชิญผู้ฟ้องคดีมาให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา โดยเขียนชื่อตำบลจากตำบลโนนเมือง เป็นตำบลโนนสัง โดยผิดพลาดซึ่งเป็นการเขียนชื่อตำบลโดยผิดพลาดหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนอย่างร้ายแรงได้มีการระบุชื่อตำบลโนนเมืองถูกต้องตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งให้ทราบโดยชอบแล้ว ตามข้อ ๔๕ วรรคหก ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ สำหรับกรณีที่มีการแจ้ง

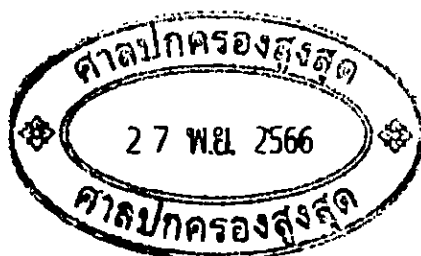


/ข้อกล่าวหา...

ข้อกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นั้น สืบเนื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๔/๒๗๒ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ส่งรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ กรณีที่มีการร้องเรียนพฤติกรรมข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาให้นายอำเภอโนนสังทราบ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมหลายประการ เช่น สร้างความแตกแยกในองค์กร โดยมีพฤติกรรมแทรกแซงกิจการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร โดยมีพฤติกรรมในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ ไม่จัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เสนอต่อผู้บริหารเพื่อเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา เพื่อพิจารณาและเสนอขอความเห็นชอบต่อนายอำเภอโนนสัง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาไม่มีข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีบังคับใช้ ถือว่าคดีมีมูลเพียงพอที่จะกล่าวหาและตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี โดยการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงนั้นจะสอบสวนข้อเท็จจริงโดยเปิดเผยหรือโดยทางลับก็ได้ ตามข้อ ๒๔ วรรคห้า และวรรคแปด ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่เห็นชอบให้ลงโทษผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นการดำเนินการ ตามข้อ ๘๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและ การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ มติดังกล่าวจึงเป็นเพียงการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งยังไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งไม่มีการรายงานมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ส่วนราชการของจังหวัดและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้แจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ให้ผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยส่งไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา เลขที่ ๒ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นสำนักงานที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่ และถือเป็นภูมิลำเนาของผู้ฟ้องคดี แต่ไม่สามารถส่งได้ จึงส่งไปยังบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู มีนายภัยจิตรซึ่งมีความเกี่ยวข้องเป็นพี่ชาย



/เป็นผู้ลงชื่อ...

เป็นผู้ลงชื่อรับไว้ โดยพนักงานไปรษณีย์อำเภอโนนสังทราบคืออยู่แล้วว่านายภัยจิตรและ
ผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่ด้วยกันที่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัด
หนองบัวลำภู จึงได้นำส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึก
การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓)
ไปยังบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยมีนายภัยจิตร
ซึ่งมีความเกี่ยวข้องเป็นพี่ชายเป็นผู้หนังสือรับไว้แทน ดังนั้น การแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบ
ข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจึงชอบแล้ว

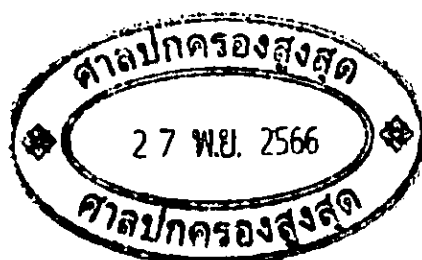
ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
เป็นยกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้แจ้งบันทึก
การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและ
สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ให้ผู้ฟ้องคดีทราบทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนตอบรับ โดยส่งไปยังบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง
จังหวัดหนองบัวลำภู มีการลงลายมือชื่อรับแทนโดยนายภัยจิตรมีความเกี่ยวข้องเป็นพี่ชาย
ซึ่งเป็นที่อยู่ที่ผู้ฟ้องคดีใช้ติดต่อราชการเป็นประจำ โดยผู้ฟ้องคดีได้ระบุที่อยู่ในการส่งเอกสาร
ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู
จึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ให้ที่อยู่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง
จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นที่อยู่ในการติดต่อกับทางราชการและเลือกใช้สถานที่ดังกล่าว
เป็นสถานที่ติดต่อและแจ้งให้ราชการทราบ ตามมาตรา ๖๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่อยู่ดังกล่าวเป็นสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหา
แจ้งให้ทราบ ตามข้อ ๔๔ วรรคหก และข้อ ๔๕ วรรคหก ของประกาศคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษ
ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔
และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง
จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ผู้ฟ้องคดีได้ให้ไว้ใน การติดต่อราชการนั้น เป็นบ้านของนายสวัสดิ์ แก้ววิเศษ
ซึ่งเป็นบ้านของบิดามารดาของผู้ฟ้องคดี ทั้งตั้งอยู่ติดกันกับบ้านเลขที่ ๑๘๕ หมู่ที่ ๓
ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นบ้านของนางคำคุณ ภรรยาที่ชอบ
ด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อาศัยอยู่ด้วย ประกอบกับฝ่ายเลขานุการของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงกับผู้นำชุมชน โดยได้สอบถามนายสิน ไชยเนา



/ผู้ใหญ่บ้าน...

ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓ ตำบลโนนเมือง ได้รับคำยืนยันว่า บ้านเลขที่ ๑๘๕ หมู่ ๓ ตำบลโนนเมือง และบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ ๓ ตำบลโนนเมือง มีพื้นที่อยู่ติดกัน การจัดส่งเอกสารไปรษณีย์ต่างๆ ของบ้านทั้งสองหลังนี้ ตนจะประชาสัมพันธ์ให้มารับ ซึ่งนายภัยจิตร แก้ววิเศษ พี่ชายของนางคำคุณ ภรรยาของผู้ฟ้องคดีจะมารับจดหมายไปทุกครั้ง และปรากฏหลักฐานการลงทะเบียนรับหนังสือ ของนายภัยจิตร นอกจากนี้ผู้นำชุมชนได้จัดทำแผนผังของที่ตั้งบ้านเลขที่ ๑๘๕ หมู่ ๓ และบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง ปรากฏว่าอยู่ติดกัน แม้ว่าจะปรากฏ ในใบไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับว่า การส่งหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลโนนสัง ที่ นก ๖๒๐๑/๑๒๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เชิญผู้ฟ้องคดีมาให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา ต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ระบุส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปยังบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู แต่ก็เป็นเพียง การเขียนชื่อตำบลคลาดเคลื่อนบกพร่องของเจ้าหน้าที่ในหลักฐานทางไปรษณีย์เท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีการลงลายมือชื่อรับแทนโดยนายภัยจิตร ซึ่งเป็นบุคคลเดียวกันกับ ผู้ที่ลงลายมือชื่อรับบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ได้ลงลายมือชื่อรับบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้มีหนังสือ เชิญผู้ฟ้องคดีโดยส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู และองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ซึ่งถือเป็น ภูมิลาเนาราชการ ผู้ฟ้องคดียอมได้รับทราบข้อกล่าวหาและพยานหลักฐาน และสามารถใช้สิทธิ โต้แย้งข้อกล่าวหาได้ แต่ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่จะไม่ใช้สิทธิดังกล่าว จงใจหลีกเลี่ยงที่จะไม่รับ การแจ้งข้อกล่าวหา โดยอาศัยความไม่สุจริตใจในการเข้าสู่กระบวนการสอบสวนทางวินัย ทั้งที่ทราบดีว่าตนได้ใช้บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ในการติดต่อราชการ และทราบว่าบ้านหลังดังกล่าวเป็นบ้านบิดาของภรรยาตน ผู้รับหนังสือ เป็นพี่ชายของภรรยาตน การกระทำของผู้ฟ้องคดีแสดงให้เห็นถึงการจงใจไม่ใช้สิทธิตามกฎหมาย เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย เป็นการกระทำที่จงใจหลีกเลี่ยงกฎหมายด้วยการใช้สิทธิ โดยไม่สุจริต การที่ผู้ฟ้องคดียกประเด็นเรื่องการไม่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัย (แบบ สว. ๑) การไม่ได้รับบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และการไม่ได้รับบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ซึ่งขัดกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น จึงเป็นการประวิงหรือขัดขวางกระบวนการ ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายและเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต การที่คณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรงแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้ง



/และรับทราบ...

และรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ไปที่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตลอดข้อเท็จจริงต่างๆ อย่างเพียงพอ และมีโอกาสแสดงพยานหลักฐานของตนในการโต้แย้งข้อกล่าวหาในกระบวนการสอบสวนอย่างเต็มที่แล้ว เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ดำเนินการส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ไปยังสถานที่ติดต่อที่ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้ทางราชการทราบโดยชอบแล้ว การดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามกระบวนการขั้นตอนจึงชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมาย และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีย่อมชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเวลา ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และเมื่อครบกำหนดแล้วยังมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอีก ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมทราบดีว่าสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสถานที่ทำงานและเป็นภูมิลำเนาราชการของผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นการยากที่จะส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ การที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงส่งบันทึกทั้งสองฉบับดังกล่าวไปยังสถานที่อื่นหลายแห่งเป็นการเจตนาที่จะส่งไปให้บุคคลอื่นเพื่อไม่ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาหรือว่าจะทราบข้อกล่าวหาก็กว้างเลยระยะเวลาที่กำหนดแล้ว

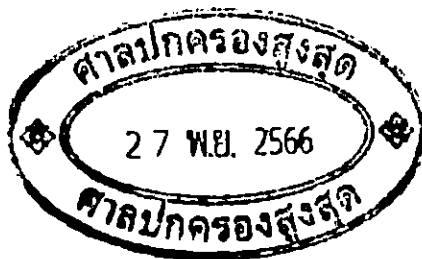
ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้ชั่วคราวก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยกคำขอให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำแถลง ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ภายหลังจากวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลองค์การบริหาร



/ส่วนจังหวัด...

ส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และกำกับดูแลเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เท่านั้น ส่วนนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูมีคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภูที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจึงไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และไม่ใช้อำนาจหน้าที่ของจังหวัดหนองบัวลำภู คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภูที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เคยมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาที่ พ. ๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีแล้วต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีในเรื่องเดิมอีกจึงขัดต่อข้อ ๗๖ วรรคสี่ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่งคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาที่ พ. ๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ มาเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจึงไม่มีอำนาจสอบสวนผู้ฟ้องคดี คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเพ็ชรทราบและเพ็ชรได้รับเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการไม่มีหนังสือยินยอมจากต้นสังกัดให้เป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี เนื่องจากศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้มีหมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (คดีอาญา) ในคดีหมายเลขดำที่ อท ๘๐/๒๕๖๕ ซึ่งอำเภอโนนสังข์ ได้มีหนังสือที่ นก ๐๐๒๓.๑๐/๗๕๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕ แจ้งผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ว่า ไม่สามารถค้นหาเอกสารที่อำเภอได้ โดยอำเภอโนนสังข์ ได้มีหนังสือขอสำเนาเอกสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล



/นิคมพัฒนา...

นิคมพัฒนาแจ้งว่า ได้ดำเนินการตรวจสอบทะเบียนคุมหนังสือส่งปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จากงานธุรการ
สำนักปลัด แล้วไม่ปรากฏหนังสือขอยืมตัวและหนังสืออนุญาตจากต้นสังกัดให้นายเพทาย จรกระโทก
นายวีระพันธ์ อูธร มาเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล
นิคมพัฒนา ที่ พ. ๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล
นิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และคณะกรรมการสอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘
ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่อย่างไร และเทศบาลตำบลโนนสังข์ได้มีหนังสือ ที่ นก ๖๒๐๑/๗๐๕
ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ แจ้งผู้พิพากษาเจ้าของคดีหมายเลขดำที่ อท ๘๐/๒๕๖๕ ว่า
เทศบาลตำบลโนนสังข์ได้ดำเนินการตรวจสอบพยานเอกสารตามหมายเรียกดังกล่าว ไม่ปรากฏเอกสาร
ตามหมายเรียก เนื่องจากสำนักงานเทศบาลตำบลโนนสังข์ได้ทำการย้ายสำนักงานใหม่ ทำให้เอกสาร
สูญหายระหว่างขนย้ายหรือสูญหายขณะเก็บรักษาไว้ที่เทศบาลตำบลโนนสังข์แห่งเก่า
เทศบาลตำบลโนนสังข์จึงได้ขอสำเนาเอกสารไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา
โดยองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้มีหนังสือที่ นก ๗๖๒๐๑/๑๖๗ ลงวันที่ ๑๑
สิงหาคม ๒๕๖๕ แจ้งเทศบาลตำบลโนนสังข์ว่า จากการตรวจสอบเลขทะเบียนคุมหนังสือส่ง
ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ปรากฏว่ามีหนังสือขอยืมตัวนายอัศม์คุณุญ เถาว์ลัย และนายรัชเดช เจริญฤทธิ์
ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สังกัดเทศบาลตำบลโนนสังข์ มาเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี
ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘
และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘
และคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา
ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่อย่างไร นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล
นิคมพัฒนาได้มีหนังสือที่ นก ๗๖๒๐๑/๑๖๘ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ แจ้งอธิบดีผู้พิพากษา
ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ว่า ไม่ปรากฏว่ามีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล
นิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
ในสมุดคำสั่งปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ไม่ปรากฏว่ามีคำสั่งเกี่ยวกับ
หนังสือขอยืมตัวบุคลากรจากหน่วยงานอื่นให้มาเป็นกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีในสมุดคำสั่ง
ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา และไม่ปรากฏรายงานผล
การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีในทะเบียนหนังสือรับ - ส่งขององค์การ
บริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการที่สังกัดหน่วยงานอื่นมาเป็น
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้รับความยินยอมจากต้นสังกัด
จึงเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไป



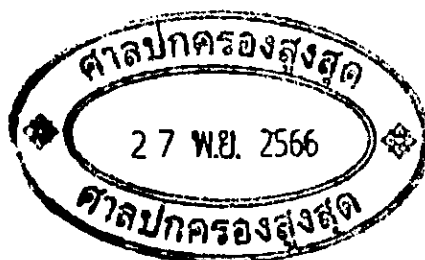
/เกี่ยวกับ...

เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงใหม่ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถอ้างหรือนำเอกสารหลักฐานดังกล่าวมายื่นต่อศาลก่อนวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงได้

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดีและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

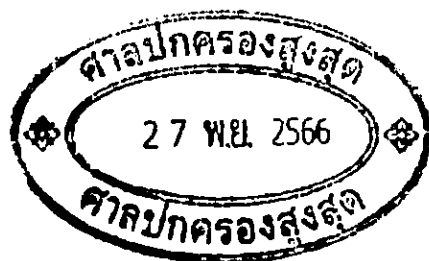
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกในชุมชน ไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนที่จะได้รับการแก้ไขความเดือดร้อน ละเลยและเกียจคร้านต่อภารกิจและหน้าที่จนทำให้ราชการได้รับความเสียหาย คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ควรดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีดังกล่าว ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดี จึงรายงานต่ออำเภอโนนสังเพื่อพิจารณาดำเนินการซึ่งอำเภอโนนสังได้รายงานไปยังจังหวัดหนองบัวลำภู ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแจ้งตามหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ลับ ที่ นก ๐๐๒๓.๒/๕๓ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสืออำเภอโนนสัง ลับ ที่ นก ๐๐๒๓.๗/๐๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเวลา ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามมติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งต่อมา คณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีและพยานหลักฐานในเบื้องต้นมีมูลอันน่าเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดอันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และเสนอความเห็น



/ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกันกับคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้มีหนังสือ ที่ นก ๖๒๐๑/๑๐๙๒ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ให้ผู้ฟ้องคดีตามที่อยู่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา เลขที่ ๒ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นสำนักงานที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่ แต่ไม่สามารถส่งได้ ต่อมา ประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้มีหนังสือเทศบาลตำบลโนนสัง ที่ นก ๖๒๐๑/๑๐๙๒ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับในประเทศระบุที่อยู่ผู้รับ คือ บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู มีผู้รับแทนชื่อนายภักดิ์จิตร เกี่ยวพันกับผู้รับโดยเป็นพี่ชาย รับไว้เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ จากนั้น ประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้มีหนังสือเทศบาลตำบลโนนสัง ที่ นก ๖๒๐๑/๑๒๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เชิญผู้ฟ้องคดีมาให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา ปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับในประเทศระบุที่อยู่ผู้รับ คือ บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู มีผู้รับแทนชื่อนายภักดิ์จิตร เกี่ยวพันกับผู้รับโดยเป็นพี่ รับไว้เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ และมีหนังสือเทศบาลตำบลโนนสัง ที่ นก ๖๒๐๑/ไม่ลงวันที่ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ไปให้ผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ตอบรับ โดยระบุที่อยู่ผู้รับ คือ บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งปรากฏว่านายภักดิ์จิตรเป็นผู้รับไว้ ต่อมา ประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้มีหนังสือเทศบาลตำบลโนนสัง ที่ นก ๖๒๐๑/๑๒๗๐ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ เชิญผู้ฟ้องคดีมาให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๒) โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู มีผู้รับแทนชื่อนายภักดิ์จิตร เกี่ยวพันกับผู้รับโดยเป็นพี่ชาย แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จากนั้น คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงรายงานการสอบสวนและเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่งบประมาณ มีหน้าที่แจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วนจัดทำประมาณการรายจ่ายประจำปี แล้วรวบรวมเป็นร่างข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี แต่ผู้ฟ้องคดีละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่ลงนามในหนังสือที่เจ้าหน้าที่ได้รวบรวมข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา



/อนุมัติให้...

อนุมัติให้จัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณมานานย่อมรู้ถึงความสำคัญและขั้นตอนการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และย่อมเล็งเห็นผลเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ และผู้ฟ้องคดีไม่ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่งบประมาณในการชี้แจงรายละเอียดของข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ไม่สามารถประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณได้ทันเวลา ส่งผลให้ไม่สามารถนำงบประมาณที่ได้รับจัดสรรไปดำเนินการพัฒนาและดำเนินการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบได้ การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของประชาชนต้องหยุดชะงัก สร้างความเดือดร้อนและเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และประชาชนไม่ได้รับการเยียวยาปัญหาความเดือดร้อน พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหลายกรณี เช่น กรณีเบิกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และค่าอาหารกลางวันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นไปอย่างล่าช้า ทั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้รับงบประมาณในส่วนนี้เรียบร้อยแล้ว แต่ไม่มีการดำเนินการเบิกจ่าย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่สั่งให้ดำเนินการ กรณีผู้ฟ้องคดีได้สั่งให้จ่ายเงินเดือนให้แก่นายทองล้ำ ภูลันแก้ว อดีตผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ ซึ่งข้อเท็จจริงนั้น นายทองล้ำได้ลาออกแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และไม่ปรากฏว่านายทองล้ำเข้ามาทำงานอีก แต่สิ้นเดือนกุมภาพันธ์และเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีสั่งให้เจ้าหน้าที่ส่วนการคลังส่งจ่ายเช็คเงินเดือนให้นายทองล้ำ โดยส่งจ่ายไว้ในเช็คใบเดียวกันกับที่ส่งจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าประกันสังคม เงินเดือน ค่าตอบแทน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก้ไขให้ถูกต้องถึง ๒ ครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ดำเนินการแก้ไข จนเป็นเหตุให้พนักงานส่วนอื่นๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้รับเงินเดือนล่าช้า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่ขัดคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา มีสภาพร้ายแรงและเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๘ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจึงเห็นควรให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/๒๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ ส่งสำนวนการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา โดยในระหว่างนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล



/นิคมพัฒนา...

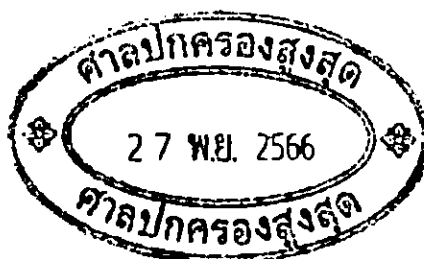
นิคมพัฒนา ที่ ๗๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๑๕๕๕ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ประจำ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล นิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือ ที่ นภ ๐๐๒๓.๒/๓๐๒๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่เห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล นิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการต่อเนื่องปกติตามเดิมเสมือนไม่เคยออกจากราชการ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล นิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่มิคำสั่งและมีมติดังกล่าว คำขออื่น นอกจากนี้ให้ยก ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง รวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่เห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับ



/สัญญา...

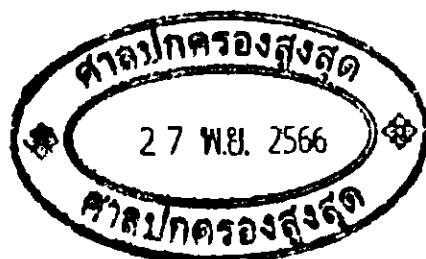
สัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไข หรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้นต้องมีคำบังคับตามที่กำหนด ในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า “การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการ และการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้น ระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพ ของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึง การออกกฎ... พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือกรณีอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นอำนาจของ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดกำหนด แต่สำหรับการออกคำสั่งแต่งตั้ง และการให้ข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การ บริหารส่วนจังหวัดก่อน มาตรา ๒๕ วรรคเจ็ด บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติ ดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบล หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี ประกาศ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบล เสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการ ทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาทำความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควร ลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติประการใด ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น และข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีมีการแต่งตั้ง



/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลมจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามประกาศนี้

คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ได้มีคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกในชุมชน ไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนที่จะได้รับการแก้ไขความเดือดร้อน ละเลยและเกียจคร้านต่อภารกิจและหน้าที่จนทำให้ราชการได้รับความเสียหาย คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ควรดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี โดยคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ดำเนินการสอบสวนแล้วรายงานการสอบสวนและเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ เห็นควรให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีหนังสือ ที่ นก ๗๖๒๐๑/๒๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ ส่งสำนวนการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่เห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการให้ความเห็นชอบการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๕ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน



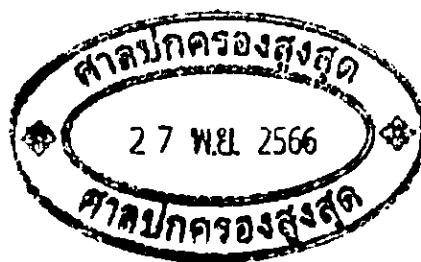
/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ จึงเป็นเพียงการเตรียมการหรือดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หากจะมีผลก็มีผลผูกพันเฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องปฏิบัติตามเท่านั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวยังมิได้มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และแม้ว่าท้ายที่สุดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยอาศัยมติเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวก็ตาม ความเดือดร้อนหรือเสียหายของผู้ฟ้องคดีก็เกิดจากคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการอันเป็นผลสุดท้ายของการพิจารณาทางปกครอง มิได้เกิดจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ได้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีมติเห็นชอบให้ลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่เห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่สอง คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า กระบวนการจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

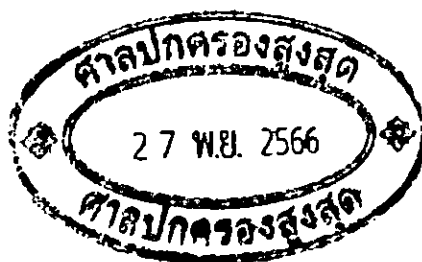
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ข้อ ๔๔ วรรคหก กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญ (แบบ สว. ๒) ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่



/ของผู้ถูกกล่าวหา...

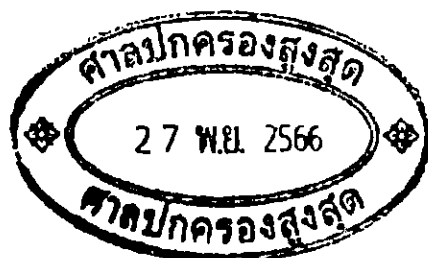
ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหา
 แจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่
 การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญ (แบบ สว. ๒) เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้
 ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ
 และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวน
 การสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับ
 (แบบ สว. ๒) คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้วและ ให้คณะกรรมการสอบสวน
 ดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป และข้อ ๔๕ วรรคหก กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้ว
 แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
 ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวน ส่งบันทึกสาระสำคัญ (แบบ สว. ๓)
 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏ
 ตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อ ที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือ
 ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงนัดมาให้ถ้อยคำ และนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึก
 มีสาระสำคัญ (แบบ สว. ๓) เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับส่งให้
 ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและ
 วันเดือนปีที่รับทราบ ส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวัน
 นับแต่วันที่ได้ ดำเนินการดังกล่าวแม้จะไม่ได้รับ (แบบ สว. ๓) คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจาก
 ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหา
 และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณี
 เช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบ
 ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๕๙ และ
 ข้อ ๖๐ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอ
 นำสืบแก้ข้อกล่าวหา ก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๖๐
 โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหา
 ร้องขอ

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล
 นิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
 อย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี โดยประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้มีหนังสือเทศบาล
 ตำบลโนนสัง ที่ นก ๖๒๐๑/๑๐๙๒ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบ
 ข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ให้ผู้ฟ้องคดีตามที่อยู่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา เลขที่ ๒
 ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นสำนักงานที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่



/แต่ไม่สามารถ...

แต่ไม่สามารถส่งได้ ประธานกรรมการจึงส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ให้ผู้ฟ้องคดีที่อยู่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ทางไปรษณีย์ตอบรับ มีนายภักย์จิตรเป็นผู้รับไว้ระบุว่าเป็นผู้รับ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ จากนั้น ประธานกรรมการมีหนังสือเทศบาลตำบลโนนสัง ที่ นก ๖๒๐๑/๑๒๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เชิญผู้ฟ้องคดีมาให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา และมีหนังสือเทศบาลตำบลโนนสัง ที่ นก ๖๒๐๑/ไม่ลงวันที่ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ไปให้ผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ตอบรับ โดยระบุที่อยู่ผู้รับ คือ บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นการระบุ ที่อยู่คลาดเคลื่อนจากตำบลโนนเมือง เป็นตำบลโนนสัง แต่พนักงานไปรษณีย์อำเภอโนนสังทราบดี อยู่แล้วว่านายภักย์จิตรและผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่ด้วยกันที่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู จึงได้นำหนังสือฉบับดังกล่าวไปส่งที่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งมีนายภักย์จิตรเป็นผู้รับไว้ การที่ประธาน กรรมการส่งบันทึกทั้งสองฉบับไปยังบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยไม่ได้ส่งไปยังบ้านเลขที่ ๔๑๔/๔๔ ถนนพุทธมณฑลสาย ๒ แขวงบางไผ่ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่อยู่ตามทะเบียนราษฎร และไม่ได้ส่งไปยังบ้านเลข ๑๘๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นบ้านของนางคำคุณ แก้ววิเศษ ภรรยาของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีพักอาศัยอยู่ด้วย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ให้ที่อยู่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ไว้ในการติดต่อกับทางราชการเป็นประจำ เช่น หนังสือ ที่ พิเศษ ๒๕๕๘/๐๗ และหนังสือ ที่ พิเศษ ๒๕๕๘/๐๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ผู้ฟ้องคดียื่นต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับ เพื่อขอคัดรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ หนังสือ ที่ พิเศษ ๒๕๕๘/๐๐๘ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์เกี่ยวกับ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขานุการ ก.อบต.จังหวัดหนองบัวลำภู โดยบ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นบ้านของ นายสวัสดิ์ แก้ววิเศษ ซึ่งเป็นบิดาของนางคำคุณ ภรรยาของผู้ฟ้องคดี และจากการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงกับนายสิน ไชยเนา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง ปรากฏว่า บ้านเลขที่ดังกล่าวมีพื้นที่อยู่ติดกันกับบ้านเลขที่ ๑๘๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ของนางคำคุณ ซึ่งในการจัดส่งเอกสารทางไปรษณีย์ของบ้านทั้งสอง หลังนายสินจะประชาสัมพันธ์ให้มารับ และนายภักย์จิตร แก้ววิเศษ ซึ่งเป็นพี่ชายของนางคำคุณ จะมารับทุกครั้ง ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ให้ที่อยู่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นสถานที่ติดต่อกับทางราชการ



/นอกจากนี้...

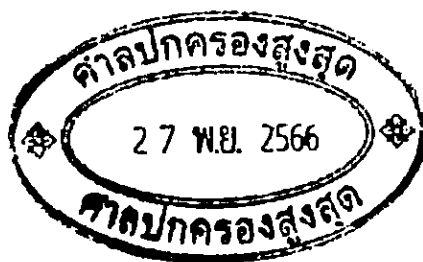
นอกจากที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ เมื่อประธานกรรมการได้แจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ที่บ้านเลขที่ดังกล่าว และมีนายภัยจิตรเป็นผู้รับไว้แทนแล้ว เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว แม้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้รับแบบ สว. ๒ และแบบ สว. ๓ คืบจากผู้ฟ้องคดีก็ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้วตามข้อ ๔๔ วรรคหก และข้อ ๔๕ วรรคหก ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ส่วนการที่ประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้มีหนังสือเทศบาลตำบลโนนสัง ที่ นก ๖๒๐๑/๑๒๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เชิญผู้ฟ้องคดีมาให้อภัยคำแก้ข้อกล่าวหา โดยส่งที่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ทางไปรษณีย์ตอบรับ นั้น ก็เป็นเพียงการระบุที่อยู่คลาดเคลื่อนเช่นกัน แต่พนักงานไปรษณีย์อำเภอโนนสังนำหนังสือฉบับดังกล่าวไปส่งที่บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู มีนายภัยจิตรเป็นผู้รับเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาให้อภัยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ถือได้ว่าคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนเพื่อแก้ข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว การดำเนินการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) แล้ว การดำเนินการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงชอบด้วยกฎหมาย จึงฟังขึ้น

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเพิ่งทราบและเพิ่งได้รับเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการไม่มีหนังสือยินยอมจากต้นสังกัดให้เป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีเนื่องจากศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้มีหมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (คดีอาญา) ในคดีหมายเลขดำที่ อท ๘๐/๒๕๖๕ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาแจ้งว่าได้ดำเนินการตรวจสอบทะเบียนคุมหนังสือส่งปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จากงานธุรการ สำนักปลัด แล้วไม่ปรากฏหนังสือขอยืมตัวและหนังสืออนุญาตจากต้นสังกัดให้นายอัคคัณญ์ เภาวัลย์ นายรัชเดช เจริญฤทธิ์ นายเพทาย จรกระโทก และนายวีระพันธ์ อุดร ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นมาเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล



/นิคมพัฒนา...

นิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ และไม่ปรากฏว่ามีคำสั่งเกี่ยวกับหนังสือ ขอยืมตัวบุคลากรจากหน่วยงานอื่นให้มาเป็นกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีในสมุดคำสั่ง ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาแต่อย่างใด ดังนั้น การแต่งตั้ง คณะกรรมการที่สังกัดหน่วยงานอื่นมาเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้รับความยินยอมจากต้นสังกัด จึงเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกลาง พนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากพนักงานส่วนตำบลหรือ ข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งในการแต่งตั้งควรพิจารณาจากพนักงาน ส่วนตำบลก่อน หากไม่มีพนักงานส่วนตำบลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ ในการสอบสวนหรือเพื่อความยุติธรรม จึงพิจารณาแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงาน ส่วนท้องถิ่นอื่น โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้... และประกาศคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ การร้องทุกข์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ข้อ ๓๓ วรรคห้า กำหนดว่า ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบลเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวน หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับพนักงานส่วนตำบล เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเป็นความจริง ให้คณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลพิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวน เพื่อให้ประธานกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบลออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ แล้วแจ้งต้นสังกัดของผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ สอบสวนทราบ คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖) ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ ของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ว่า หลังจากที่ยุวข้าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้มี คำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกในชุมชน ไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนที่จะได้รับการแก้ไขความเดือดร้อน ละเลยและเกียจคร้าน ต่อภารกิจและหน้าที่จนทำให้ราชการได้รับความเสียหาย โดยคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ควรดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีแล้ว องค์การบริหาร



/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลนิคมพัฒนาพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีดังกล่าว ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดี จึงรายงานต่ออำเภอโนนสังเพื่อพิจารณาดำเนินการ ซึ่งอำเภอโนนสังได้รายงานไปยังจังหวัดหนองบัวลำภู ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามข้อ ๓๓ วรรคห้า ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ การร้องทุกข์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งตามหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ลับ ที่ นก ๐๐๒๓.๒/๕๓ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสืออำเภอโนนสัง ลับ ที่ นก ๐๐๒๓.๙/๐๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามมติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งต่อมา คณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีและพยานหลักฐานในเบื้องต้นมีมูลอันน่าเชื่อว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดอันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ถูกสอบสวน จึงไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนวินัย เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วแจ้งต้นสังกัดของผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการเพื่อทราบ ทั้งนี้ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการ



/พนักงาน...

พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ การร้องทุกข์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ข้อ ๓๓ วรรคห้า ดังนั้น ในการออกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดแต่อย่างใด การที่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับการขอยืมตัวหรือการอนุญาตจากต้นสังกัดให้นายอัศม์คุณญ์ เถาว์ลัย นายรัชเดช เจริญฤทธิ์ นายเพทาย จรกระโทก และนายวีระพันธ์ อุดร ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น มาเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ จึงไม่มีผลทำให้คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

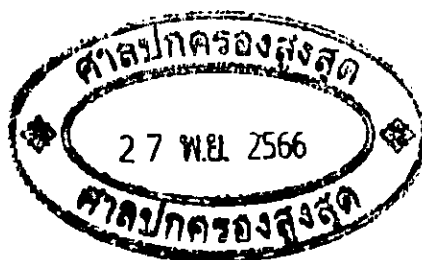
สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงเป็นหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ภายหลังจากวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูไม่มีอำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ดังนั้น คำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เคยมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีแล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีในเรื่องเดิมอีก จึงขัดต่อข้อ ๗๖ วรรคสี่ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๕ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่งคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ พ. ๒๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวผู้ฟ้องคดีเพียงยกขึ้นกล่าวอ้างในคำแถลงลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่เคยยกขึ้นอ้างในศาลปกครองชั้นต้นและ



/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุด อีกทั้งไม่ปรากฏเหตุจำเป็นหรือพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อศาลได้ก่อนหน้านั้น ศาลจึงไม่จำเป็นต้องรับฟังตามข้อ ๘๔ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

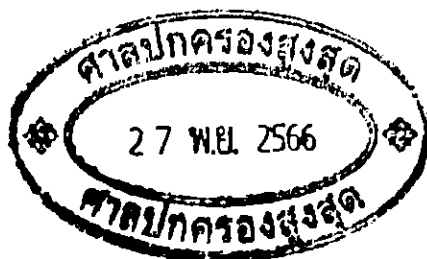
คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ เห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม วรรคสอง กำหนดว่า การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายกองค้การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาทำความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติประการใดให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น และข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน



/การลงโทษ...

การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยอนุโลมจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามประกาศนี้

คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (แบบ สว.๖) ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณตามมาตรา ๕ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีหน้าที่ต้องแจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วนจัดทำประมาณการรายจ่ายประจำปี แล้วรวบรวมเป็นร่างข้อบัญญัติงบประมาณประจำปีเสนอผู้บริหารเพื่อนำเข้าสู่สภาเพื่อพิจารณา และเสนอความเห็นชอบต่อนายอำเภอ ตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘ และข้อ ๙ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับละเลยต่อหน้าที่โดยมีพฤติกรรมไม่ยอมลงนามให้หนังสือที่เจ้าหน้าที่ได้รวบรวมข้อมูลและเอกสารการจัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอนุมัติให้จัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป และผู้ฟ้องคดีไม่ทำหน้าที่ในการชี้แจงรายละเอียดของร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ทำให้ให้ไม่สามารถประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณได้ทันเวลา เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาไม่สามารถดำเนินการพัฒนาและจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบได้ ทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรงและประชาชนได้รับความเดือดร้อน และผู้ฟ้องคดีผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลายกรณี ได้แก่ กรณีเงินอุดหนุนชุมชนหมู่บ้านละ ๑๐,๐๐๐ บาท มีการการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนดังกล่าวล่าช้า โดยเกือบจะสิ้นปีงบประมาณถึงจะเบิกจ่ายได้ ส่วนโครงการอื่นๆ ด้านสาธารณสุขอันเกี่ยวกับการส่งเสริมควบคุมและป้องกันโรค ไม่ปรากฏว่าองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้ดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในเรื่องดังกล่าว แม้โครงการนั้นจะปรากฏอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งให้ดำเนินการเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการใดๆ กรณีเบิกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุคนพิการและค่าอาหารกลางวัน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโสกแดงเป็นไปอย่างล่าช้า เงินค่าอาหารกลางวัน คณะครูผู้ปกครองเด็กต้องช่วยกันสำรองออกค่าใช้จ่ายไปก่อน แม้องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้รับงบประมาณเงินอุดหนุนส่วนนี้เรียบร้อยแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่สั่งให้ดำเนินการเบิกจ่าย



/กรณี...

กรณีผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้ส่วนการคลังออกเช็คกรมเจ้าหน้าี่หลายรายไว้ในเช็คสั่งจ่ายใบเดียวกัน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าประกันสังคม เงินเดือน ค่าตอบแทน เป็นต้น และกรณีผู้ฟ้องคดีสั่งให้จ่าย เงินเดือนให้แก่นายทองล้ำ ภูสันแก้ว อดีตผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ ทั้งที่นายทองล้ำได้ขอลาออก ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และไม่ปรากฏว่านายทองล้ำกลับเข้ามาทำงานอีกตั้งแต่สิ้นเดือน กุมภาพันธ์และเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ แต่ผู้ฟ้องคดีสั่งให้เจ้าหน้าที่ส่วนการคลังสั่งจ่ายเช็คเงินเดือน ให้นายทองล้ำไว้ในเช็คสั่งจ่ายเจ้าหน้าที่หลายรายในเช็คใบเดียวกันด้วย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้ง คำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขเช็คให้ถูกต้องจำนวน ๒ ครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดี ไม่ดำเนินการจนเป็นเหตุให้พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาได้รับเงินเดือนล่าช้า อันเนื่องมาจากคำสั่งของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการออกเช็คที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ กรณีองค์การ บริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนาค้างชำระค่าไฟฟ้ากับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ฟ้องคดีชำระ ค่าไฟฟ้าแล้วจำนวน ๒ ครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้สั่งให้ดำเนินการเบิกจ่ายค่าไฟฟ้า เป็นเหตุให้ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคงดให้บริการไฟฟ้าแก่องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา โดยผู้ฟ้องคดี ไม่ได้โต้แย้งหรือคัดค้านข้อเท็จจริงดังกล่าวแต่อย่างใด พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของ ทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด หนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจาก ราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล นิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป จึงชอบด้วยข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ดังนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐



/ที่ยกอุทธรณ์...

ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน จึงขอไปด้วยกฎหมายเช่นกัน และศาลไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยข้ออ้างอื่นของผู้ฟ้องคดี เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ที่ ๒๑๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ มีคำสั่งและมติดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

นายอนุพงศ์ สุขเกษม

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร

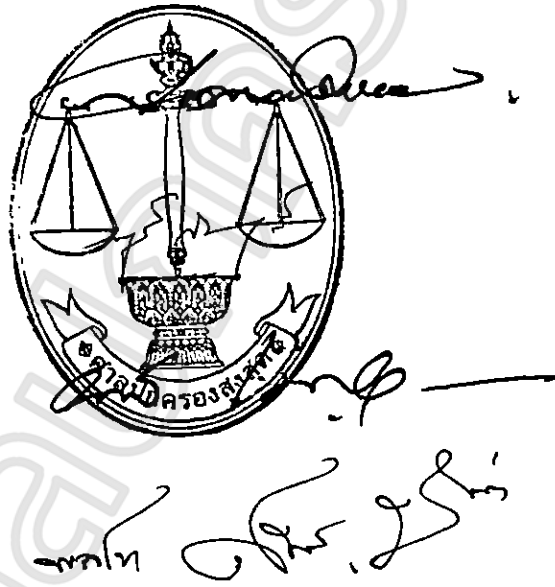
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภีร์รัตน์ เจียรนัย

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท สุรพงศ์ เปรมบุญญิตี

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

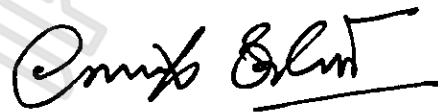
มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด

กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น

ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้



ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๖๙/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่
อบ. ๓๙๓/๒๕๖๒ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายอนุพงศ์ สุขเกษม ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก
นายอนุพงศ์ สุขเกษม พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ



(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด